

Sygn. akt I C 928/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2014r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant : Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2014r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. L. i P. L. (1)**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zadośćuczynienie

I. zasądza od strony pozwanej **(...) S.A. z siedzibą w W.** na rzecz powódki **K. L.** kwotę 50.000 zł (słownie: pięćdziesiąt tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 26 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej **(...) S.A. z siedzibą w W.** na rzecz powoda **P. L. (1)** kwotę **30.000 zł** (słownie: trzydzieści tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 26 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty;

III. dalej idące powództwo **P. L. (1)** oddala;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki **K. L.** koszty procesu w kwocie 5.334,54 zł;

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda **P. L. (1)** koszty procesu w kwocie 1.517,10 zł;

VI. nakazuje **stronie pozwanej**, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 5.585,71 zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa i części wydatków na koszt opinii biegłych sądowych wyłożonych ze Skarbu Państwa, od których to kosztów powodowie byli zwolnieni w całości;

VII. odstępuje od ściągnięcia z zasądzanego na rzecz powoda P. L. (1) roszczenia części opłaty sądowej od oddalonej części powództwa.

Sygn. akt I C 928 13

UZASADNIENIE

Powodowie K. L. i P. L. (1) domagali się zasądzenia od pozwanego (...) SA w W. po 50 000 zł zadośćuczynienia na rzecz każdego z nich za śmierć męża powódki i ojca powoda z tytułu odpowiedzialności strony pozwanej za sprawcę wypadku drogowego, w którym zginął M. L. . Jako podstawę żądania wskazali przepis art. 448 k.c. w związku z art. 24§1 i 2 k.c. w związku z naruszeniem dóbr osobistych powodów takich jak kultywowanie pamięci o osobie zmarłej, szczególnej osobistej więzi rodzinnej z M. L. zerwanej na skutek jego nagłej śmierci, co wywołało u powodów znaczne dolegliwości lękowe i depresyjne. Podali, że w dniu 30 lipca 2005 roku w miejscowości K., gmina R. doszło do wypadku, w wyniku którego śmierć poniósł M. L. – pasażer pojazdu marki V. (...) o nr rej.(...). Sprawcą wypadku był kierujący w/w pojazdem M. M., którego pojazd był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności

cywilnej pozwanego. Odpowiedzialność strony pozwanej została potwierdzona w postępowaniu likwidacyjnym i w wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy w sprawie I C (...). Po tragicznej i nagłej śmierci M. L., powodowie stracili sens i motywację do życia. Ich ból i cierpienie, które przeżywają każdego dnia są trudne do określenia, przewlekły stan depresyjny oraz brak ukochanego ojca i męża bardzo negatywnie wpływały na sytuację zawodową i rodzinną pozostałych członków jego rodziny, jak również przekreśliło realizację planów życiowych i nadziei. Kondycja zdrowotna rodziny zmarłego uległa pogorszeniu, powódka jak i jej synowie pozostawali po opieką lekarzy specjalistów psychiatry / psychologa. Długotrwały stres spowodował u powódki wyniszczenie organizmu, nie może ona liczyć na pomoc i wsparcie męża, z którego pomocą dużo łatwiej byłoby jej utrzymać rodzinę, wychowywać dzieci i zapewnić im dobre warunki do nauki, a została sama z dwójką dzieci .Obawia się, że bez pomocy męża nie będzie w stanie zapewnić dzieciom należytego utrzymania, uzyskania odpowiedniego wykształcenia i lepszych szans na powodzenie w przyszłości, zwłaszcza, że z powodu złego stanu zdrowia powódka ma ograniczone możliwości zarobkowe, nadto jej sytuacja na rynku pracy jako osoby samotnie wychowującej niepełnosprawnego syna P. L. (1) jest bardzo niekorzystna. Powód bowiem od dziecka jest schorowany i wymaga stałej opieki lekarskiej, a pomoc w opiece nad nim zmarłego męża powódki była znacząca, albowiem młodszy syn wymaga więcej troski i pomocy ze strony rodziców. Również stan zdrowia powoda P. L. (1) od roku 2005 uległ znacznemu pogorszeniu, był bardzo mocno związany uczuciowo z ojcem, który zapewniał mu wsparcie poczucie bezpieczeństwa, był dla niego autorytetem i najbliższą osobą. Powodowie dużo czasu spędzają przy grobie M. L., izolują się od świata zewnętrznego, cechuje ich apatia i zobojętnienie, mająca swe negatywne odzwierciedlenie w sporadycznych kontaktach towarzyskich .

Strona pozwana wniosła o oddalenie żądań powodów w całości i zasądzenie od powodów na rzecz strony pozwanej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa po 4 800 zł od każdego z nich wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Przyznała, że w dacie wypadku, jego sprawca był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnych posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkodę wyrządzoną w związku z ruchem pojazdów, nadto że powodowie zgłosili pozwanemu żądanie z tytułu ochrony dóbr osobistych pismem z dnia 25 maja 2012 roku żądając kwot po 100 000 zł na rzecz każdego z nich na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24 k.c. i zgłoszenie to pozwany otrzymał 28 maja 2012 roku. Powołując się na cytowane orzecznictwo zarzuciła , że brak jest podstaw do żądania zadośćuczynienia , albowiem w dacie wypadku nie obowiązywał jeszcze przepis art. 446 § 4 k.c. przewidujący zadośćuczynienie dla najbliższych członków rodziny w razie śmierci osoby bliskiej, albowiem przed wejściem w życie cyt. wyżej przepisu możliwe było jedynie żądanie odszkodowania za pogorszenie się sytuacji życiowej w związku ze śmiercią osoby bliskiej.

Z ostrożności procesowej zarzuciła, że powodowie nie wykazali przesłanek naruszenia dobra osobistego ani zasadności żądania kwot po 50 000 zł, zdaniem pozwanego znacznie nadmiernego i wygórowanego na każdego z nich z tego tytułu, bo wskazane w pozwie okoliczności , takie jak poczucie krzywdy, cierpienie ból są przesłankami do żądania zadośćuczynienia z art. 446 § 4 k.c., podczas gdy przesłanka żądania zadośćuczynienia z tytułu naruszenia dóbr osobistych są nie samo zerwanie więzi osoba bliska, lecz negatywne skutki wynikłe z powodu naruszenia dobra osobistego.

Ponadto zarzuciła, że M. L. w 30 % przyczynił się

do szkody, albowiem w chwili wypadku nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa, a przyczyniania tego powodowie nie kwestionowali w toczącej się pomiędzy stronami sprawie I C (...) i w postępowaniu likwidacyjnym. Zatem należne powodom świadczenia z Polisy OC sprawcy powinny być pomniejszone o 30 %.

Podniosła nadto zarzut przedawnienia z upływem 3 letniego okresu ,albowiem powodowie przerwali bieg przedawnienia jedynie co do szkody , jaką zgłosili pozwanemu w roku 2005 co do renty i odszkodowania, również zawezwanie do próby ugodowej nie przerwało biegu przedawnienia , bo miało miejsce także po upływie terminu przedawnienia.

Powodowie podtrzymali swoje stanowisko. Odnośnie zarzutu przedawnienia – w piśmie z dnia 8.07.2013 r k. 58-59 - uznali ten zarzut za chybiony , albowiem spowodowanie wypadku komunikacyjnego, na skutek którego poszkodowany ponosi śmierć jest przestępstwem z art. 177§2 k.k. Natomiast ustawa z dnia 16 lutego 2007 roku” o zmianie ustawy-

Kodeks cywilny” wprowadziła zmianę przepisów uchylając art. 442 i dodając art. 442¹ k.c. przedłużając przedawnienie do 20 lat, a w art. 2 tej ustawy przewidziano, że do roszczeń które powstały przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a według przepisów dotychczasowych w tym dniu jeszcze nie przedawnionych, stosuje się przepisy art. 442¹ k. c, a więc przewidującego 20 letni okres przedawniania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny .

W dniu 30 lipca 2005 roku w miejscowości K. w gminie R. doszło do wypadku drogowego , w którym jako pasażer pojazdu marki V. (...) o nr rej.(...). śmierć poniósł M. L. . M. L. w chwili tego zdarzenia nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa . Sprawca tego wypadku i zarazem kierujący tym pojazdem M. M., jako posiadacz pojazdu był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z ruchem pojazdów u strony pozwanej. (**Niesporne**).

W chwili wypadku M. L. był żonaty z K. P. 2 synów : P. L. (2) w wieku 10 lat i R. L. (1) w wieku 19 lat. Jedynym źródłem utrzymania tej rodziny było wynagrodzenie za pracę M. L. zatrudnionego w zakładzie kamieniarskim, Powódka była gospodynią domową, zajmowała się domem i wychowywaniem synów. Pracowała zawodowo tylko do urodzenia syna P.. Nie wróciła do pracy, ponieważ młodszy syn P. L. (1) urodził się z poważną wadą wzroku, chorował i wymagał szczególnej, stałej opieki i częstych wizyt u lekarzy. W szkole korzystał z zajęć wyrównawczych i korepetycji . M. L. zapewniał rodzinie utrzymanie, pracował po 8-11 godzin dziennie jako kierowca, często w związku z pracą wyjeżdżał poza miejsce zamieszkania. Miał samochód, którym przywoził zakupy na potrzeby rodziny ponieważ najbliższy sklep jest w dużej odległości od ich domu , a powódka nie miała prawa jazdy , woził syna do lekarzy, zastępował powódkę w razie jej choroby w pracach domowych, potrafił i sam wykonywał w domu naprawy i prace remontowe. Zapewniał rodzinie poczucie bezpieczeństwa , także finansowego, chociaż czasami bywało im ciężko. Powódka i jej syn P. byli bardzo blisko związani uczuciowo, emocjonalnie z M. L. ..K. L. była osobą energiczną, „zapędzoną” , radziła sobie w ciężkich sytuacjach związanych z chorobą syna P. , ciężko było ją, wyciągnąć z domu”, ale mimo tego , wielu obowiązków zawodowych M. L. i domowych powódki rodzina L. utrzymywała kontakty towarzyskie z zaprzyjaźnionymi rodzinami T. K. i E. S. , wyjeżdżała na wycieczki Młodszy syn P. , m.in. z powodu swojego stanu zdrowia był „oczkiem w głowie ” jego ojca. Byli bardzo ze sobą zżyci.

Małżonkowie L. byli postrzegani w środowisku za zgodne, kochające się małżeństwo, bardzo blisko związane ze swoimi dziećmi

Dowód: zeznania powódki k. , zeznania świadków T. K. k. 83-84, E. S. k. 83 o.-84

Nagła , tragiczna śmierć M. L. była ciężkim przeżyciem dla jego rodziny. Powódka do dzisiaj nie może pogodzić się z odejściem męża. Po jego śmierci zamknęła się w sobie , stała się apatyczna, długo cierpiała na bezsenność . Straciła oparcie w mężu, jako bliskiej osobie i poczucie bezpieczeństwa, głównie finansowego , czuła się bezradna, obawiała się, że nie poradzi sobie z rozwiązywaniem problemów rodziny . Przez 4 lata po wypadku dochodziła w sądzie , że jej mąż w chwili wypadku pozostawał w stosunku pracy, co była dla niej dodatkowym obciążeniem psychicznym . Jej stan psychiczny pogorszył się , gdy rozpoznano u syna P. przewlekłą chorobę .W związku z zaburzeniami psychicznymi , pozostawała pod opieką (...) od października 2005 roku

Dowód: zaświadczenie lekarskie k. 117,118, 131 kartoteka leczenia k. 119 130.zeznania powódki złożone na rozprawie w dniu 26 września 2014 roku, zeznania świadków T. K. k. 83-84, E. S. k. 83 o.-84

Aktualnie u powódki nie stwierdza się zaburzeń psychicznych i adaptacyjnych, które występowały wcześniej w tak dużym stopniu, choć nadal wykazuje podwyższony poziom napięcia, niepokoju, zwiększoną nerwowość, silne poczucie

krzywdy i niesprawiedliwości. Odwiedza grób męża kilka razy w tygodniu. Nie pracuje, opiekuje się ciężko chorą matką, utrzymuje się z renty rodzinnej po mężu w wysokości po 1350 zł brutto na siebie i syna P.

Dowód: opinia biegłego lekarza psychiatry i psychologa k. 140-146., zeznania powódki j.w.

P. L. (1) także cierpiał przez wiele lat. Obwinił siebie o śmierć ojca, bo przed wypadkiem budził ojca aby wstał do pracy, gdy ten miał wyjechać na delegację. Po śmierci ojca nie chciał chodzić do szkoły, opuścił się w nauce, unikał kontaktu z kolegami, zaczął chorować, był objęty terapią psychologiczną w Poradni P.(...) w Ś. od 24.10.2005 r. Przez 7 miesięcy odbywał dalszą naukę w trybie indywidualnym. Potem rozpoznano u niego rumień wielopostaciowy, wcześniej podejrzewano białaczkę i w związku z tym schorzeniem był kilkakrotnie hospitalizowany. Ostre zaburzenia psychiczne związane z przeżyciami po śmierci ojca skutkowały długotrwałym uszczerbkiem na jego zdrowiu w wysokości 10 %.

Dowód: zeznania powoda złożone na rozprawie w dniu 26.09.014, zeznania powódki j.w. odpis kart leczenia szpitalnego k.114, 115, 116, zaświadczenie lekarskie k. 106. 1-07, 108, 109, 110, 111, 112, , zaświadczenie Poradni P. - (...) k. 113 zeznania powódki k. , zeznania świadków T. K. k. 83-84, E. S. k. 83 o.-84

Aktualnie powód nie wykazuje zaburzeń psychicznych rozpoznanych jeszcze 3 lata temu, nadal jednak nadal ma poczucie krzywdy, żalu i rozgoryczenia, po utracie ojca, zarówno uświadomione jak i w podświadomości, przejawiające się w snach, podtrzymywaniem łączności poprzez odwiedzanie grobu, zapalanie zniczy.

Dowód: opinia biegłych sądowych lekarza psychiatry i psychologa k. 146 a- 146 i.

Przed Sądem Okręgowym w Ś.toczyło się postępowanie w sprawie I C (...) z powództwa K. L. , P. L. (1) i R. L. (2) przeciwko (...) SA w W. o zapłatę, na skutek pozwu wniesionego dnia 24 marca 2010 roku o odszkodowanie z tytułu pogorszenia sytuacji życiowej powodów na skutek śmierci M. L. - na podstawie art. 446 § 3 k.c. oraz o rentę. Ostatecznie na rzecz powódki zasądzono łącznie 40.762,81 zł, a na rzecz powoda P. L. (3) 37 262,81 zł, a co do renty i w całości odnośnie R. L. (2) powództwo oddalono

Dowód: akta Sądu Okręgowego w Świdnicy I C (...).

Pismem z dnia 25 maja 2012 roku powodowie zwrócili się do strony pozwanej o wypłatę na rzecz każdego z powodów po 100.000 zł zadośćuczynienia z tytułu naruszenia dóbr osobistych w związku ze śmiercią M. L. - na podstawie art. 448 k.c. w związku z art. 24 k.§1 k.c.. Pismo to zostało doręczone stronie pozwanej 26 maja 2012 r

Dowód; odpis w/w/ pisma k. 7-9 z dowodem doręczenia k. 12

Strona pozwana odmówiła spełnieniu tego żądania wskazując na brak podstawy prawnej

D.: odpowiedź pozwanego k. 10.

Wnioskiem z dnia 26 lipca 2013 roku, złożonym w dniu 03 sierpnia 2012 roku przekazanym do rozpoznania tut. Sądowi powodowie zainicjowali próbę ugodową wzywając stronę pozwaną do zapłaty na ich rzecz po 50 000 zł tytułem zadośćuczynienia w związku ze śmiercią M. L.. Do zawarcia ugody nie doszło

Dowód: akta tut. Sądu I Co (...)

Powyższe ustalenia zostały poczynione na podstawie opisanych wyżej dokumentów, akt oraz zeznań świadków T. K. i E. S. oraz przesłuchania powodów, które w ocenie sadu są wiarygodne, spójne logiczne ze sobą powiązane, a podobne ustalenia zostały dokonane w sprawie I C (...), a nadto na opinii biegłych sądowych lekarza psychiatry A. H. i psychologa J. O. , które nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron.

Zaburzenia adaptacyjne i zaburzenia psychiczne u powódki, które wystąpiły w związku ze śmiercią M. L., a które spowodowały rozpoznanie u powódki w 2011 roku długotrwałego uszczerbek na zdrowiu w wysokości 20 % potwierdzają opinie sądowno-psychiatryczne w aktach sprawy I C (...) „, której odpis znajduje się w aktach tej sprawy j. k. 95-100

Natomiast związek przyczynowy wystąpienia u powoda P. L. (1) niewielkiego stopnia zaburzeń adaptacyjnych, depresyjnych oraz pęcherzowego rumienia wielopostaciowego, skutkującego jeszcze w 2011 roku rozpoznanie 10 % długotrwałego uszczerbku na jego zdrowiu z przeżyciami związanymi ze śmiercią jego ojca potwierdzają także opinie biegłego lekarza sądownego w sprawie I C (...), której odpis znajduje się w aktach tej sprawy j. k. 101-103 .

Sąd zważył, co następuje.

Sąd nie podzielił zarzutów strony pozwanej, że roszczenie powoda nie znajduje uzasadnienia w świetle przepisów kodeksu cywilnego obowiązujących w dacie śmierci M. L., skoro dopiero ustawą z dnia 30 maja 2008 roku został wprowadzony nowy przepis art. 446 § 4 k.c. zgodnie z którym sąd może także przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznana krzywdę.

W dacie tego wypadku przepis art. 448 k.c. stanowił już, że **w razie naruszenia dobra osobistego** sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę **tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznana krzywdę** lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, **niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia**, a przepis art. 24 § 1k.c. że ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. **Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.** Ponadto na podstawie przepisów art. 444 i 445§1 k.c., także istniejących w dacie tego zdarzenia - w razie uszkodzenia ciała **lub wywołania rozstroju zdrowia sąd mógł przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznana krzywdę.**

Jak wynika z poczynionych wyżej Sąd ustalił, że powodów i M. L. łączyła wyjątkowo silna więź, był dla nich osobą najbliższą .

Nie ulega żadnej wątpliwości, że rozmiar krzywdy powodów wywołanej śmiercią tak bliskiej mu osoby i to w tak dramatycznych okolicznościach w świetle intensywności dotychczasowej więzi ze zmarłym, znacznie przekraczał rozmiar typowej żałoby a wystąpienie zaburzeń adaptacyjnych i psychicznych, skutkujących u powódki 20 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu a u powoda 10 % niewątpliwie było skutkiem tragicznego i nagłego odejścia męża i ojca, które wywołało u powodów poczucie osamotnienia pustki, bezradności, żalu i rozgoryczenia, poczucia niesprawiedliwości a tym samym naruszyło ich dobro osobista w postaci utraty silnej więzi rodzinnej, poczucia bezpieczeństwa i oparcia w osobie bliskiej, a o tym, że to naruszenie dobra miało i ma charakter długotrwały świadcza jednoznacznie opinie biegłych lekarza psychiatry i psychologa w niniejszej sprawie jak i w sprawie I C (...), do których nawiązują biegni powołani w niniejszej sprawie. Ponadto u powoda P. L. (1) ujawniło się oprócz poważnej wrodzonej wady wzroku kolejne uciążliwe schorzenie w postaci pęcherzowatego umienia wielopostaciowego, a związek przyczynowy tego schorzenia z przeżyciami powoda wynikłymi ze śmierci jego ojca potwierdziła także opinia sądowno-lekarska. Analiza materiału dowodowego wskazuje więc jednoznacznie, że na skutek naruszenia dóbr osobistych powodów doznali oni długotrwałego rozstroju zdrowia fizycznego i psychicznego, utrzymującego się przez kilka lat i choć zaburzenia adaptacyjne i psychiczne aktualnie nie powodują trwałego uszczerbku na zdrowiu, to choć w o wiele mniejszym stopniu, ale występują do dzisiaj .

Z tych też przyczyn w ocenie sądu, roszczenie powodów będące następstwem bezprawnego i zawinionego sprawstwa kierującego w dniu wypadku pojazdem sprawcy wypadku, ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u strony

pozwanej , znajduje uzasadnienie w świetle cyt. wyżej przepisów art. 448 , 24 i 445 § 1 k.c. Pogląd taki , który sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela wyraził m.in. . Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyrokach : z dnia 9 stycznia 2014 r. I ACa 459/13, z dnia 29 listopada 2013 roku I ACa 1373/12 i Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrok z dnia 13 grudnia 2013 roku I ACa 597/13) oraz z dnia 9 stycznia 2014 r. I A Ca 616/13 LEX nr 1415818, Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 listopada 2013 r. I ACa 947/13 LEX nr 1409388., a także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2014 roku w sprawie VCSK 320/13 LEX nr 1463645 , w którym ugruntowując wypracowane już w praktyce sądowej orzecznictwo Sąd Najwyższy jednoznacznie stwierdził, że „więź rodzinna stanowi dobro osobiste”, a „ skoro na mocy nowelizacji kodeksu cywilnego , wprowadzającej art.446 § 4 k.c. do porządku prawnego, nie został uchylony art.448 k.c., to należy przyjąć, że – jeśli czyn niedozwolony został popełniony po dniu sierpnia 2008 roku- najbliżsi członkowie rodziny osoby zmarłej mogą dochodzić zadośćuczynienia zarówno na podstawie art. 446 § 4 k.c. jak i na mocy art. 448 k.c., przy czym skorzystanie z pierwszej podstawy jest prostsze , gdyż łączy się z ułatwieniami dowodowymi. Natomiast przed dniem 3 sierpnia 2008 r. jedyną podstawą roszczenia o zadośćuczynienie był art. 448 k.c. i to zarówno dla osób najbliższych, jak i dla innych podmiotów ”.

Biorąc powyższe pod uwagę w ocenie Sądu żądanie zadośćuczynienia na podstawie wskazanej przez powodów w powie jest jak najbardziej uzasadnione, po uwzględnieniu stopnia przyczynienia się M. L. do skutków wypadku przez niezapięcie pasów bezpieczeństwa - w kwocie 50 .000 zł dochodzonej przez powódkę i 30 000 zł na rzecz powoda i w subiektywnym odczuciu powodów może zrekompensować im doznane cierpienie a z drugiej strony w żaden sposób nie jest nadmiernie wygórowane , jeśli się zważy stopień poczucia krzywdy , długotrwałość przeżywanego cierpienia od daty tragicznego wypadku z 2005 roku , nadal utrzymujące się u powoda P. L. (1) schorzenie w postaci rumienia wielopostaciowego a jednocześnie aktualne warunki i przeciętny poziom życia społeczeństwa . Zauważyć należy, że powodowie pierwotnie domagali się po 100 000 zł zadośćuczynienia Różnicując wysokość zadośćuczynienia sąd miał na względzie, że poczucie krzywdy u powódki miało o wiele większy wymiar niż u powoda, który w dacie wypadku miał 10 lat, do końca nie rozumiał zaistniałej sytuacji , choć głęboko to przeżył, ale szybciej niż powódka doszedł do równowagi psychicznej .Na powódkę zaś , która do 2005 roku miała oparcie w mężu, spadło wiele przykrych obowiązków związanych z procedurą dochodzenia roszczeń pracowniczych po mężu a jednocześnie pogodzenie obowiązków domowych i rodzinnych , kolejne przeżycia po stwierdzeniu u syna poważnej choroby , co znalazło odzwierciedlenie m.in. w stopniu doznanego długotrwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym 20 % a u powoda w 10 % . Powód mimo śmierci ojca, miał jednak oparcie w matce, która przejęła wszystkie obowiązki rodzicielskie i dlatego na podstawie cyt. przepisu art. 446 § 4 k.c. i art. 24§ 1 k.c. orzeczono jak w pkt. I sentencji wyroku, co do odsetek na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zas dalej idące powództwo P. L. (1) oddalono jak. w pkt.II wyroku.

Sąd nie uwzględnił zarzutu przedawnienia podniesionego przez stronę pozwaną , dzielając w tym zakresie pogląd powodów przytoczony w piśmie s dnia 08 lipca 2013 r. k. 58-59, Nie ulega bowiem wątpliwości, że M. L. poniósł śmierć na skutek przestępstwa z art. 177 § 2 k.c. , którego dopuścił się sprawca wypadku, a zatem ma zastosowanie przepis art. 442¹ k.c., albowiem w dacie wejścia Z. nowelizacji kodeksu cywilnego wprowadzającego ten przepis roszczenie powodów wg dotychczasowych przepisów nie było przedawnione.

O kosztach procesu, odnośnie powódki, na które składają się koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w niniejszej sprawie 4817,00 zł , koszty postępowania pojednawczego w sprawie I Co (...)137 zł, w tym koszty zastępstwa 120 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, koszt przejazdu pełnomocnika 180,54 zł i 200 zł ryczałt kancelaryjny, tj. łącznie 5 334,54 zł orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k. p. c . w związku z § 6 pkt.5) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) , oraz odnośnie kosztów postępowania pojednawczego w sprawie I Co(...) na podstawie § 11 ust. 1 pkt 3 w związku z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu . Odnośnie wysokości kosztów zastępstwa procesowego w sprawie I Co (...) Sąd podzielił pogląd Sadu Najwyższego wyrażony w uchwale Sadu najwyższego z dnia 26 lutego 2014 roku III CZP 117/13 LeX 1430680, w której wskazał , że „ W posterowaniu pojednawczym sąd

ustala wynagrodzenie pełnomocnika na podstawie stawki minimalnej do postępowania nieprocesowego dla spraw niewymienionych odrębnie”.

O kosztach procesu na rzecz powoda P. L. (1) orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., w których Sąd wziął pod uwagę koszty zastępstwa w niniejszej sprawie 4817,00 zł, koszty zastępstwa w postępowaniu pojednawczym 120 zł, (łącznie 4 937 zł) , a przy uwzględnieniu 60 % wygranej powoda i wygranej pozwanej 40 %, po wzajemnym potrąceniu tych kosztów , orzeczono jak w pkt.V sentencji wyroku. Koszt przejazdu pełnomocnika i ryczałt kancelaryjny tego samego pełnomocnika zostały już uwzględnione w kosztach procesu na rzecz powódki.

O nieuiszczonych kosztach sądowych w pkt.III wyroku , tj. opłacie sądowej od uwzględnionego powództwa i części wydatków na opinię biegłych sądowych orzeczono na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2010.90,594).